

De apostelen kwamen weer terug bij Jezus en vertelden hem over alles wat ze gedaan hadden en wat ze de mensen onderwezen hadden. Hij zei tegen hen: 'Ga nu mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en een tijdje uit te rusten.' Want het was een voortdurend komen en gaan van mensen, zodat ze zelfs niet de kans kregen om te eten. Ze voeren met de boot naar een afgelegen plaats, om daar alleen te kunnen zijn. Maar hun vertrek werd opgemerkt en velen hoorden ervan, en uit alle steden haastten de mensen zich over land naar die plaats en kwamen er nog eerder aan dan Jezus en de apostelen. Toen hij uit de boot stapte, zag hij een grote menigte en voelde medelijden met hen, omdat ze leken op schapen zonder herder, en hij onderwees hen langdurig.

Marcus 6, 30-34

Verschillende keren vertelt Marcus dat Jezus zich terugtrekt op een eenzame plaats. Soms is het om te bidden (bv. 1, 35). Verder omdat Hij, na de genezing van een melaatse, niet langer openlijk in de stad kan verschijnen (1, 45). Hier zegt Hij aan zijn leerlingen: '*Ga nu mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en een tijdje uit te rusten.*' Het lijkt wel een uitnodiging voor een korte vakantie. Hij had hen naar de mensen gezonden, twee aan twee. *Ze gingen op weg en riepen de mensen op om tot inkeer te komen, en ze drevén veel demonen uit en zalfden veel zieken met olie en genazen hen* (6, 14-15). Nu is het tijd voor rust en bezinning.

De medaille heeft echter een keerzijde. Onze vertalingen spreken over eenzame, afgelegen plaatsen. Het Griekse woord van Marcus (erèmos) betekent ook woeste plaats, woestijn, zoals in '*Metéén daarna dreef de Geest hem de woestijn in. Veertig dagen bleef hij in de woestijn, waar hij door Satan op de proef werd gesteld. Hij leefde er te midden van de wilde dieren, en engelen zorgden voor hem.*' (1, 12-13). Het Marcusevangelie is geschreven kort na de verwoesting van de tempel van Jeruzalem door de Romeinen. Dat speelt ongetwijfeld mee.

Die eenzame, afgelegen, woeste plaats heeft dus verschillende functies. Het is een plaats van gebed, een plaats om uit te rusten, een plaats van inkeer en bezinning, een plaats van toevlucht voor Jezus zelf en voor veel mensen '*uit alle steden*'.

Het beeld het verhaal van de schepping op: '*In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed,*

maar Gods geest zweefde over het water.' (Genesis 1, 1-2) De Geest van God brengt leven in de woestheid. Nu is die Geest van God aan het werk in Jezus: levenwekkend voor wie een eenzame, woeste plaats opzoekt.

Het beeld van 'schapen zonder herder', komt uit het verhaal van de uittocht. Als God aan Mozes zegt dat hij noch zijn broer Aaron het volk zullen binnenleiden in het Beloofde Land, vreest Mozes dat het volk zal achterblijven als een kudde schapen zonder herder. (Numeri 27, 17)

Jezus voelt medelijden met hen. Ons woord 'medelijden' is te zwak om de inhoud van het oorspronkelijke Griekse woord weer te geven. Letterlijk staat er: Hij is tot in zijn ingewanden ontstoken, Hij is er niet goed van. Zijn verontwaardiging is groot. Voelt Hij aan wat Ezechiël schreef: '*Wee jullie, herders van Israël, want jullie hebben alleen jezelf geweid! Horen herders niet hun schapen te weiden? Zonder herder raakten ze verstrooid, en werden ze door wilde dieren verslonden.*' (Ezechiël 34, 2.5) Op die eenzame, woeste plaats is Jezus een herder voor schapen zonder herder. Daar verkondigt Hij zijn boodschap van leven, langdurig, en niet alleen met woorden. Daar zal Hij hen ook te eten geven, met vijf broden en twee vissen (Marcus 6, 35-44).

Op eenzame, woeste plaatsen worden mensen uitgenodigd tot gebed, bezinning en openheid voor medemensen wiens leven verwoest is, o.a. omdat ze door herders in de steek gelaten zijn. Een kernopdracht voor wie Jezus wil volgen, ook in de wereld van vandaag.

God,
Gij gunt ons rust
op een eenzame plaats.

Behoed ons ervoor
rustig in te dommelen,
ver van de realiteit van de wereld.

Laat die plaats
een plaats van inkeer zijn,
van bezinning over de werkelijkheid.

Open onze ogen
voor de woestheid van het leven
en voor de schapen zonder herders.

God,
leg uw herderlijke zorg in ons hart
en maak van ons herders naar uw hart.

Laat uw Geest werken
om leven te brengen
in de woestheid van onze wereld.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

*Een eenzame
en woeste plaats*